

افغانستان آزاد - آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد
بین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سرتون په کشتن دهیم
از آن به که کشور به دشمن دهیم

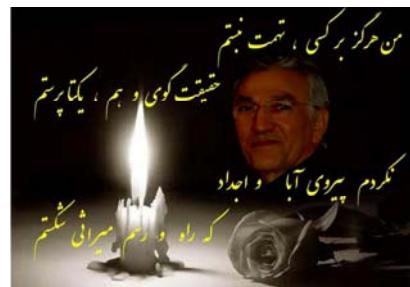
www.afgazad.com

Literary-Cultural

afgazad@gmail.com

ابی - فرهنگی

نعمت الله مختارزاده
۱۱ دسمبر ۲۰۱۸

پرگار عزیزان

در فکر دو سه دلبر زیبا شده بودی
احساس مرا سخت معماشده بودی
با کرزی و اشرف غنی، یکجا شده بودی
بر نام من زار، چلپا شده بودی
عذر من افسرده پذیرا شده بودی
حتی اگر لای مرا، لا شده بودی
باناز همی گفت که، رُسوا شده بودی
زان را که هدف، شعر تر ما شده بودی
(شیرین احمدزاده) که آحلا شده بودی
از (افضلی) و (بانوی دهقان) و (عطائی)
از (جاهد) و (سلطانی) و (نقشبندی) و (ظاهر)
از (سیفی) و از (سروری) و (عادله پویل)
از (کاظمی) و (هادی میوند) و (کنشکا)
(شایسته) و (نشاط) و (احدر زاده) و (قیام)
از بانوی فرهنگ، ز (خاتول) و (نجیبه)
گلهای ادب وا شده، بویا شده بودی
(اندیشه و فرهنگ)، هنرزا شده بودی
(در دل افغان) که دلارا شده بودی
شیرین، دهنش، می نه به حلوا شده بودی
روزی که ازین نمله، گریزا شده بودی
نه یادی ز من کرده، نه احوال گرفتی...
(گاو) تو و (گوساله) ما، رفته زیارت
کم طالع و کم بخت منم، نه تو، عزیزم!
خواهم ز خداوند، که (اسحق برکت)
«نعمت» ز تو هرگز نه گلایه نه شکایت
روزی که شدم دور، ز نور رخ جانان
منون و نشکر ز پسند و ز کامن تار
از (افضلی) و (بانوی دهقان) و (عطائی)

از بسکه به نامش رقم، اشعار نمودم رسوا شده، رسوا شده، رسوا شده بودی
تادر دل شان **الْفَتِّيْمَا**، جا شده بودی «نعمت» قلم مهر، به پرگار عزیزان

پرگار عزیزان

د فکر دو سلبی زیبا شده بود
احاسی مرا، سخت محشاده بود
با کرس و (شرف غنی) یکجا شده بود
بر نام من زلار، چلیپا شده بود
عذر من فسرده، پذیراشده بود
 حتی لگر لایسر مرا، لدا شده بود
 با ناز همی کفت که، شیدلا شده بود
 زلان را که هدف، شعر تر ما شده بود
 (شیرین احمدزاده) که آحد شده بود
 لز (ید) و (عزیز) وز (اوریا) شده بود
 (ولیر) و لز (الحمد) و (شیما) شده بود
 (عبدالله) و (صر) و ز (ندل) شده بود
 (شیب علمی) و، ز (رضایا) شده بود
 (کھسار لوب) ولاد شده، بیوا شده بود
 (اندیشه و فرجه)، هنر زلار شده بود
 (درودی افغان) که، ولار شده بود
 شیرین، دنش می نه، به حلول شده بود
 رسول شده، رسول شده، رسول شده بود
 تادر دل شان، الْفَتِّيْمَا، جا شده بود

روزگر لازین نشده، گریزلار شده بود
 نه یادرس ز من کرده، نه لاعلل گرفتی
 (گاو) تو و (گوساله) ما، رفتے زیارت
 کم طالع و کم بخت منم، نتو، عزیزم!
 خواهش ز خداؤند، که (رحمت برکت)
 «نعمت» ز تو همسرکن نه کلیه، نه شکایت
 روزگر که شدم دور، ز نور رخ جانان
 منون و شکر، ز پسند و، ز کامتا ر
 لز (رفنی) و (بانوسر معتان) و (عطایی)
 لز (جاحظ) و (سلطانی) و (نقشبندی) و (ظاهر)
 لز (سینی) و لز (سرور) و (عادل پول)
 لز (کاظمی) و (هدس میوند) و (کنگنا)
 (شایسته) و (شاط) و (احمدزاده) و (قام)
 لز بانوسر فرمنک، ز (خاتول) و (چیز)
 لز (یاسین) و، بانو (طیب زلاده نظرخواه)
 لز حضرت (دهلچ)، جلدگانه شکر
 بر (حضرت حداد) چه کویم، چه نویسم?
 لز بسکه پی نامش رقم، اشعار نمودم
 «نعمت» قلم محسه، به پرگار عزیزان